

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, PhD. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci

žalobce: **Pastra, s.r.o.**, IČ 26892278
sídlem Zábrdovická 25/2, 615 00 Brno
zastoupen JUDr. Vojtěchem Mihalíkem, advokátem
sídlem Brněnská 154/32, 692 01 Mikulov

proti

žalovanému: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát**
sídlem Květná 15, 603 33 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11.11.2019, č.j. SZPI/AP737-38/2019, číslo agendy SŘ-0089/7/2019,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně dne 25. 11. 2019 se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorátu v Brně, ze dne 11. 7. 2019, č. j. SZPI/AP737-33/2019, a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo potvrzeno.

2. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl žalobce uznán vinným tím, že:

v provozovně Zábrdovická 25/2, 61500 Brno a sklad Chrástany v období od 1. 11. 2017 do 2. 10. 2018, uváděl na trh víno označené jako Pálava, víno bílé, polosladké, alk. 10,5% obj., č. š. BIB17/001/20, země původu Slovensko, 98068,27 l, u kterého bylo dle Protokolu o zkoušce a Posudku D921-71242/18/A02 ze dne 3. 1. 2019, zjištěno, že víno nebylo vyrobeno z hroznů sklizených na Slovensku, víno tedy nebylo označeno dle požadavků stanovených v čl. 55 odst. 1 písm. a) bod i) nařízení Komise (ES) č. 607/2009 ze dne 14. července 2009, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 479/2008, pokud jde o chráněná označení původu a zeměpisná označení, tradiční výrazy, označování a obchodní úpravu některých vinařských produktů, ve znění platném a účinném ke dni spáchání přestupku; a tím došlo k porušení čl. 52 odst. 1 nařízení Komise č. 607/2009, čímž se dopustil přestupku dle § 39 odst. 2 písm. bb) zákona č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen "zákon o vinohradnictví a vinařství"),

v provozovně Zábrdovická 25/2, 61500 Brno a sklad Chrástany v období od 30. 4. 2018 nejpozději do 3. 7. 2018, uváděl na trh víno označené jako Pálava, víno bílé, polosladké, alk. 10,5% obj., č. š. 020/2018, země původu Slovensko, 1800 l, u kterého bylo dle Protokolu o zkoušce a Posudku D921-71242/18/A01 ze dne 3. 1. 2019, zjištěno, že víno nebylo vyrobeno z hroznů sklizených na Slovensku, víno tedy nebylo označeno dle požadavků stanovených v čl. 55 odst. 1 písm. a) bod i) NK 607/2009; a tím došlo k porušení čl. 52 odst. 1 nařízení Komise č. 607/2009, čímž se dopustil přestupku dle § 39 odst. 2 písm. bb) zákona o vinohradnictví a vinařství,

v provozovně Zábrdovická 25/2, 61500 Brno a sklad Chrástany v období od 30. 4. 2018 nejpozději do 3. 7. 2018, uváděl na trh víno označené jako Pálava, víno bílé, polosladké, alk. 10,5% obj., č. š. 020/2018, země původu Slovensko, 1800 l, u kterého bylo dle Protokolu o zkoušce a Posudku D921-71242/18/A01 ze dne 3. 1. 2019, zjištěno, že ve víně byl zjištěn obsah kyseliny sorbové v množství 341 mg/l, ačkoli dle čl. 3 odst. 2 a přílohy I A bod 11 nařízení Komise (ES) č. 606/2009 ze dne 10. července 2009, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 479/2008, pokud jde o druhy výrobků z révy vinné, enologické postupy a omezení, která se na ně použijí, v platném znění, je povoleno maximální množství kyseliny sorbové v takto ošetřeném produktu uvedeném na trh 200 mg/l, uvedené víno tak bylo podrobeno nepovolenému enologickému postupu, jeho uvedením do oběhu obviněný porušil ustanovení čl. 80 odst. 2 písm. a) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007, v platném znění, čímž se dopustil přestupku dle § 39 odst. 2 písm. bb) zákona o vinohradnictví a vinařství.

3. Za uvedené delikty mu byla podle § 39 odst. 7 písm. c) zákona o vinohradnictví a vinařství, v souladu s ustanovením § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, uložena úhrnná pokuta ve výši 700000 Kč a povinnost uhradit náklady laboratorního rozboru potravin ve výši 55810 Kč, a to podle § 3 odst. 6 zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

II. Obsah žaloby

4. Před uvedením samotných žalobních bodů zdůraznil žalobce, že nebyl v průběhu správního řízení pasivní, což dokládal uvedením jednotlivých podání adresovaných správními orgány, přesto podle něj nebylo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně náležitě podloženo provedenými důkazy a argumentačně vypořádáno. Žalovaný se z pohledu žalobce nesnažil o kritické zhodnocení celého případu a namísto toho se snažil odůvodnit a ospravedlnit postup inspektorátu a přiměřenost stanovené pokuty a uvedl v napadaném rozhodnutí pro žalobce nové informace, s nimiž dříve seznámen nebyl.
5. Následně uvedl, že již v průběhu kontrolního šetření a následného zpracování a vyhodnocování odebraných vzorků k porušení zákona, neboť nebyl řádně vymezen účel kontroly, který byl inspektorovi znám při jejím zahájení. Mělo mu totiž být známo, že provedení laboratorního testování za účelem rozboru botanického původu vína a přídavku exogenní vody fakticky přímo souvisí s provedením testování na geografický původ vína a inspektoři měli rozsah kontroly hned na počátku vymezit dostatečně určitě. Pokud to nebylo možné, není jasné, proč k rozšíření účelu kontroly došlo až dne 12. 11. 2018, když údajně laboratorní testování mělo být ukončeno již ke dni 2. 8. 2018, tedy více než po 3 měsících od tvrzeného ukončení testování, vč. revizního testování. K tomu uvedl, že vzhledem k výraznému časovému odstupu inspektorát fakticky zapříčinil, že provedením rozboru náhradního vzorku již nemusela být zjištěna adekvátní data, tedy fakticky odňal žalobci možnost zpracování revizního posudku odebraného vzorku.
6. Dále brojil proti nesrovnalostem v datech testování odebraných vzorků s tím, že rozpory mezi daty uvedenými v protokolech a samotnými rozhodnutími správní orgány nijak uspokojivě nevysvětlily. Zároveň poukázal i na dobu trvání laboratorních rozborů a v souvislosti s ní na základní zásady činnosti správních orgánů a povinnost směřovat k co nejrychlejšímu vyřízení věci. Nebylo podle něj dostatečně objasněno, proč mezi ukončením testování a vyhotovením protokolů vznikl časový odstup v rozsahu několika měsíců, který není odůvodnitelný ani nutností obrátit se na zahraniční subjekty.
7. Následně zopakoval námitku, že výsledky laboratorního zkoumání považuje za nepřezkoumatelné a nedostatečně odůvodněné. Z protokolu o zkoušce ze dne 3. 1. 2019, č. D921- 71242/18/A01, resp. z protokolu o zkoušce ze dne 1. 3. 2019, č. D921- 71242/18/A02, nelze nikterak zjistit, jakým způsobem inspektorát dospěl k závěru, že víno Pálava nevyhovělo ve znaku geografického původu vína, neboť se jedná se o holé konstatování, které však není nikterak odůvodněno, doloženo a prokázáno. Odkaz na vyjádření slovenského úřadu podle něj není dostatečný, neboť správní orgány nijak blíže nezskoumaly, na podkladě jakých skutečností slovenský úřad svůj závěr vyjádřil. Podle žalobce se poměr izotopů může lišit v případě, že testované vzorky nejsou porovnávány se srovnatelným vzorkem, a v otázkách správního trestání mělo být bez důvodných

pochybností prokázáno, že odsuzující rozhodnutí se zakládá na náležitě zjištěných a provedených důkazech. Namítl nemožnost dostatečně se ke geografickému původu vyjádřit a namítl nedostatečné odůvodnění způsobu zjišťování poměru izotopů.

8. Ve vztahu k odpovědnosti žalobce namítl, že objektivní odpovědnost neznamená, že byl správní orgán zproštěn povinnosti prokázat zákonem předvídaným způsobem, že došlo k naplnění všech znaků skutkové podstaty přestupku. Zároveň uvedl, že jednání v dobré víře v právních vztazích (a předpoklad, že každý jedná v právních vztazích poctivě) by mu nemělo jít k tíži, k tomuto by naopak mělo být přihlédnuto ve prospěch žalobce. Zdůraznil, že nebyl výrobcem posuzovaných vín, tyto odebral od třetí osoby, která by měla být primárním subjektem, který by měl nést odpovědnost za porušení právního předpisu.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

9. Žalovaný v svém vyjádření nejprve shrnul průběh řízení před správními orgány a konstatoval, že žalobce zde začasť opakuje námitky, které uplatnil již ve svém odvolání, a odkázal proto na žalobou napadené rozhodnutí, ve kterém nebyly uvedeny žádné zásadní, dosud pro žalobce neznámé informace a ve kterém plně vycházel ze spisového materiálu, se kterým byl žalobce seznámen.
10. K nebytnosti vymezit účel kontroly předem odkázal na str. 17 odůvodnění napadeného rozhodnutí a uvedl, že není možné, aby již při zahájení kontroly kontrolující věděl naprosto podrobně, co vše bude kontrolováno, to kontrolované osobě detailně popsal a od tohoto plánu se následně při provádění kontroly nemohl žádným způsobem odchýlit. Souhlasil s tím, že laboratorní testování botanického původu vína a přídavku exogenní vody s testováním geografického původu vína souvisí a data naměřená při rozboru botanického původu a přídavku vody jsou pouze pro tyto účely vyhodnocena jiným druhem statistické analýzy, nicméně namítl, že žalobce neuvádí, jak byl rozšířením účelu kontroly konkrétně poškozen na svých právech, přičemž žalovaný se domnívá, že nijak. Nadto možnost rozšířit kontrolu je výslovně upravena v § 6 odst. 3 vyhlášky č. 231/2016 Sb. a správní orgán prvního stupně o rozšíření prováděných hodnocení žalobce řádně vyrozuměl, navíc nijak nevybočil z mezí předmětu dané kontroly, kterým bylo dodržování povinností při uvádění vinařských produktů na trh (zde konkrétně u dvou šarží vína Pálava). Žalobci bylo zachováno právo na rozbor vzorku pro doplňující odborný posudek, jež bylo ještě v době doručení Dodatku k záznamu o odběru vzorků realizovatelné, neboť vzorky byly dostačující a relevantní, jelikož izotopové poměry ve víně jsou totiž neměnné v čase. Nevyžití možnosti zpracovat revizní posudek avizoval přípisem ze dne 18. 1. 2019 sám žalobce.
11. I k dalším námitkám odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí (str. 19-21) a uvedl, že po prvních výsledcích izotopové analýzy byly vzorky opakovaně testovány a směrodatné ukazatele byly naměřeny do dne 2. 8. 2018, kdy tak došlo de facto k ukončení rozborů. Výsledkem spolupráce s Evropským referenčním střediskem pro kontrolu v odvětví vína (European Reference Centre for Control in the Wine Sector, ERC-CWS) bylo sdělení slovenského kontaktního subjektu ze dne 18. 12. 2018, přičemž relevantní závěry byly převzaty do protokolů o zkoušce č. D921-71242/18/A01 a D921-71242/18/A02, které byly vyhotoveny dne 3. 1. 2019, ve kterém nebyla uvedena správná cena za rozbor; toto

pochybení bylo napraveno textem protokolů o zkoušce ze dne 1. 3. 2019. Komunikace dle čl. 43 nařízení (EU) 2018/273 a čl. 28 nařízení (EU) 2018/274 je součástí správního spisu, se kterým byl žalobce seznámen. Žalovaný uvedl, že doba finalizace protokolů není v praxi SZPI standardní a obvyklá, tato delší doba však byla způsobena komplikovaností projednávaného případu, kdy nebylo možno na základě zavádějícího označení obou produktů standardně vyhodnotit přítomnost exogenní vody nacházející se v produktech. Jednalo se o vína jiného geografického původu, než jaký byl deklarován (Slovensko). Finální znění protokolů o zkoušce a s nimi souvisejících posudků mohlo být vyhotoveno až po obdržení podkladů ze systému ERC-CWS. Žalovaný zároveň odmítl, že výsledky laboratorního zkoumání nejsou dostatečným způsobem odůvodněné, neboť protokoly o zkoušce splňují veškeré náležitosti právních předpisů, byly vyhotoveny v souladu s normou EN ISO/IEC 17025 a zkušební laboratoře inspektorátu v Brně jsou akreditovanou laboratoří. Z protokolů plyne i prováděná metoda zkoušky, interpretace výsledků byla konzultována prostřednictvím systému ERC-CWS se slovenským styčným úřadem, který pracuje s aktuální databází slovenských vín, na základě ustanovení čl. 43 nařízení Komise (EU) 2018/273, v platném znění.

12. V případě odpovědnosti žalobce uvedl, že je přesvědčen o tom, že u všech přestupků byly naplněny všechny znaky jejich skutkové podstaty. Podle žalovaného žalobce neprokázal aktivní činnost nad rámec svých zákonných povinností, nezbytnou ke zproštění se odpovědnosti. Odkázal na postavení žalobce jako obchodníka s vínem, jednání v dobré víře mu není nijak přičítáno k tíži, zároveň však žalovaný v tomto nevidí důvod k tomu, aby tato skutečnost byla při úvaze o druhu a výměře správního trestu posuzována jako polehčující okolnost pro žalobce. Skutečnost, že žalobce nebyl výrobcem inkriminovaných vín, a skutečnost, že se u těchto vín jednalo o skryté vady, které byly zjistitelné pouze laboratorním rozbořem, byly při úvaze o druhu a výměře správního trestu přičteny ve prospěch žalobce.
13. Žalobce v podané replice setrval na svých žalobních námitkách a dále se blíže vyjádřil k rozšíření předmětu kontroly a k otázce objektivní odpovědnosti. Zároveň nově doplnil, že výše uložené pokuty je skutečně vzhledem k jeho majetkovým poměrům nepřiměřená, a to v důsledku opatření přijímaných vládou České republiky v prvním pololetí roku 2020.
14. Soud ve věci vyžádal doplňující vyjádření ke způsobu provedení testování geografického původu. Žalovaný k dotazu soudu sdělil, že v rámci laboratorního zkoumání obou produktů byly zjištěny hodnoty, které vyvolaly podezření, že vzorky obou vín nemohou pocházet z klimatických podmínek střední Evropy. Podle žalovaného pracovníci správního orgánu prvního stupě vycházeli v prvotních úvahách z údajů v jim dostupných databázích - databázi analytických údajů o izotopech na úrovni ČR (jako regionu blízkého Malokarpatské vinařské oblasti) a komerční databázi firmy Eurofins pro vína ze Slovenska. Následně využili oficiální systém vytvořený na základě evropského práva a obrátil se v dané věci na příslušné orgány Slovenska, a to prostřednictvím Evropského referenčního střediska pro kontrolu v odvětví vína, přičemž zásadní podklad kontrolního zjištění byla odpověď orgánů Slovenska. Ten potvrdil původní podezření, že naměřené izotopové hodnoty obou vzorků vín neodpovídají jejich deklarovanému zeměpisnému původu ze Slovenska. Žalovaný následně popsal systém spolupráce ERC-CWS, vč. příslušných norem práva ES, i metodu posuzování izotopových hodnot vzorků vín. Pro potřeby soudního jednání předložil vyhodnocení izotopových hodnot obou vzorků vín, včetně rozšířených

nejistot (U), v systému tzv. kanonických proměnných, které jsou vytvořeny statistickým zpracováním všech 4 měřených proměnných (tedy DH1, DH2, delta13C a delta18O) a jejich „redukci“ do dvourozměrného systému nových kanonických proměnných CV1 a CV2 dle databáze Eurofins.

IV. Posouzení věci

15. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
16. Předem vypořádání žalobních námitek soud konstatuje, že žalobce v bodu IV. repliky rozšířil žalobní námitky o námitku nepřiměřenosti uložené pokuty v důsledku opatření přijatých vládou ČR v prvním pololetí roku 2020. Lhůta pro podání žalobních námitek uplynula 14. 1. 2020, replika byla doručena soudu dne 26. 6. 2020, tedy půl roku po uplynutí lhůty pro podání žaloby. Nad rámec uvedeného soud uvádí, že žalobce svá tvrzení o negativních důsledcích opatření, které přijala vláda ČR v prvním pololetí roku 2020, na své podnikání nijak nedoložil a neunesl tak ani důkazní břemeno.
17. V bodu III. žaloby žalobce shrnul stručně svůj postup ve správním řízení a důvody, které ho vedly k podání odvolání, a namítl, že se v napadeném rozhodnutí *„žalovaný snaží odůvodnit a ospravedlnit postup inspektorátu a přiměřenost stanovené pokuty. Fakticky tak žalovaný uvádí v napadeném rozhodnutí pro žalobce nové informace, s nimiž dříve seznámen nebyl.“*
18. Soud konstatuje, že obsah žalobní námitky nutně předurčuje i způsob jejího vypořádání. Soud proto posoudil obsah podaného odvolání a ve spojení s ním obsah žalobou napadeného rozhodnutí a při vědomí toho, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a rozhodnutí odvolacího orgánu spolu tvoří jeden celek a že je povinností odvolacího orgánu reagovat na odvolací námitky, dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí pouze reaguje na odvolací námitky žalobce. Zároveň z obsahu správního spisu nevyplývá, že by bylo po podání odvolání doplňováno dokazování. Se všemi listinnými důkazy, ze kterých správní orgány vycházely, byl žalobce seznámen.
19. Jelikož žalobce neuvádí v rámci uvedené žalobní námitky žádné konkrétní skutečnosti, které by pro něj byly překvapivé, shledal soud tuto námitku jako nedůvodnou zejména s vědomím toho, že žalobce měl možnost procesní obrany proti jakýmkoliv případným novým závěrům žalovaného v rámci soudního řízení, ve kterém není vázán obsahem odvolacích námitek.
20. Nad rámec uvedeného považuje soud za vhodné připomenout, a to s ohledem na to, že jak v úvodu žaloby, tak i na dalších místech (např. v bodu VI. žaloby), poukazoval žalobce na nedostatečné odůvodnění napadeného rozhodnutí
21. Ve správním řízení, obdobně jako v řízení soudním, je orgán veřejné moci povinen ve svých rozhodnutích náležitě a přesvědčivě vypořádat námitky subjektu, který realizuje své

právo na podání opravného prostředku proti rozhodnutí. Nevypovídá-li se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku s námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí, pro kterou je třeba jeho rozhodnutí bez dalšího zrušit (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84, ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109, ze dne 28. 3. 2013, č. j. 7 As 92/2012-41, ze dne 16. 7. 2014, č. j. 3 As 111/2013-25 atp.). Nejvyšší správní soud dále např. v rozsudku ze dne 16. 6. 2006, č. j. 4 As 58/2005-65, uvedl, že „[z] odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné, nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů [...]“. Pokud správní orgán náležitě neodůvodní své závěry, pak je nutno jeho rozhodnutí považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2004, č. j. 4 Azs 55/2003-51, publ. pod č. 638/2005 Sb. NSS, ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64).

22. I přes v předcházejícím odstavci uvedené současně platí, že z hlediska náležitostí rozhodnutí není povinností správních orgánů se v odůvodnění speciálně vyjadřovat ke všem jednotlivým dílčím argumentům účastníků řízení, pokud stanovisko k nim jednoznačně a logicky vyplývá ze správním orgánem učiněných závěrů. K témuž, avšak vzhledem k náležitostem vypořádání žalobních námitek před správními soudy, se již vyjádřil jak Nejvyšší správní soud (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008-130).
23. Soud po přezkoumání obsahu žalobou napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že žalovaný na odvolací námitky reagoval a jeho rozhodnutí je způsobilé přezkumu jak po věcné stránce, tak po stránce zhodnocení postupu správních orgánů v řízení, které předcházelo jeho vydání.

Rozšíření předmětu kontroly

24. Skutečnost, že došlo k rozšíření předmětu kontroly, není mezi stranami sporná. Z obsahu správního spisu plyne, že k zahájení kontroly a odběru vzorků došlo dne 13. 6. 2018 s cílem kontroly jakosti a dodržování požadavků a povinností při uvádění vinařských produktů na trh stanovených zvláštními předpisy (nařízení Evropského parlamentu a Rady EU č. 1308/2013, nařízení Komise ES č. 606/2009, nařízení Komise ES č. 607/2009 a vyhláška č. 88/2017 Sb.). O rozšíření laboratorních rozborů byl žalobce informován přípisem ze dne 12. 11. 2018
25. Zdejší soud tak dává za pravdu žalobci v tom, že dodatečně došlo k rozšíření laboratorního zkoumání odebraného vzorku vína. Žalobce byl o rozšíření analytického zkoumání vína o jeho geografický původ samostatným přípisem před ukončením kontroly. Podle názoru soudu nebyl žalobce zkrácen na svých právech a byl mu poskytnut prostor k uplatnění jeho procesních práv, a to i ve vztahu k otázce geografického původu vína.
26. Soud nepochybně, že odborně zdatná osoba, kterou bezpochyby inspektoři správního orgánu prvního stupně jsou, mohla vědět, že provedení laboratorního testování za účelem

rozboru botanického původu vína a přídavku exogenní vody může poskytnout data relevantní pro posouzení geografického původu vína. Nicméně pokud nebyla kontrola cíleně zaměřena na zkoumání geografického původu vína, není důvod, aby inspekce jako vedlejší produkt své kontroly testovala víno na geografický původ, zejména pokud je to spojeno s využitím systému ERC-CWS. Naopak se soudu jeví naprosto racionální rozšíření předmětu kontroly v případě, že po provedení prvotních rozborů vzorků vína získal správní orgán při využití jemu dostupných databází podezření týkající se nesprávného uvedení geografického původu vína.

27. Jestliže prvostupňový správní orgán získal po původně provedených rozbořech podezření, že žalobcem deklarované informace ohledně původu hroznů nejsou pravdivé, a z tohoto důvodu rozšířil okruh laboratorně zkoumaných vlastností vína, nelze v takovém postupu spatřovat svévoli či nepřipustný zásah do práv žalobce (porušení § 4 odst. 3 správního řádu), byl-li žalobce na rozšíření předmětu zkoumání vlastností odebraného vzorku včas (před ukončením kontroly) upozorněn.
28. Jestliže žalobce tvrdí, že vzhledem k výraznému časovému odstupu inspektorát fakticky zapříčinil, že provedením rozboru náhradního vzorku již nemusela být zjištěna adekvátní data, tedy fakticky odňal žalobci možnost zpracování revizního posudku odebraného vzorku, pak toto jeho tvrzení zůstává bez jakékoliv důkazní opory nebo odborného vysvětlení. Z protokolu o zahájení kontroly jasně plyne, že žalobce využil práva na odběr duplikátních a kontrolních vzorků a duplikátní vzorky byly ponechány žalobci s poučením o povinnosti nakládat se vzorky dle čl. 11 odst. 7 nařízení (ES) č. 882/2004. Žalobce nijak srozumitelně nevysvětlil, jakým způsobem uchovával vzorky a proč nebylo možné provést revizní zkoumání z duplicitních vzorků, ani to, proč odstup cca 3 až 4 měsíce znemožnil zpracování revizního posudku. Jeho tvrzení tak zůstává pouze v rovině spekulace, a soud proto považuje celou námitku za nedůvodnou.

Ukončení testování

29. Jestliže žalobce uvádí, že rozbořby byly ukončeny ke dni 2. 8. 2018, je to v souladu s napadeným rozhodnutím („Rozbořby, včetně opakovaného zkoušení, kvůli podezření na nevyhovující geografický původ, byly de facto ukončeny již dne 2. 8. 2018...“) a soud nemá důvod závěry žalovaného zpochybňovat. Fakt, že závěrečné protokoly byly zpracovány v lednu 2019, má dle obsahu správního spisu souvislost s žádostí v rámci systému ERC-CWS. Soud souhlasí se žalobcem, že i dotazy směřující k ERC-CWS mohly být realizovány dříve, nicméně fakt, že celá kontrola, vč. mezinárodní spolupráce trvala cca 6 měsíců, nepovažuje soud za nic, co by bránilo realizaci práv žalobce na jeho ochranu. Sám žalobce nijak konkrétně netvrdí dopad délky kontroly do jeho práv.
30. Žalobce správně poukázal na to, že pro provedení laboratorního rozboru není stanovena žádným právním předpisem konkrétní lhůta, a je bezpochyby povinností správních orgánů při výkonu své činnosti šetřit práva subjektů a směřovat k rychlému vyřízení věci, nicméně v případě nepřiměřené délky kontroly (vč. případného porušení souvisejících základních zásad činnosti správních orgánů) by se jednalo toliko o procesní vadu v postupu správních orgánů a soud by ke zrušení napadeného rozhodnutí pro takovou procesní vadu přistoupil tehdy, mohla-li taková vada mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Nicméně

žalobce nijak netvrdí, jak bylo procesním postupem správních orgánů, resp. tvrzenými nedostatečným odůvodněním „pomalého“ postupu, zasaženo do jeho práv.

31. Ani námitku, že k rozšíření okruhu zkoumaných skutečností došlo přípisem ze dne 12. 11. 2018, tedy v době, kdy české správní orgány ještě ani nedisponovaly vyjádřením slovenského orgánu (a v té souvislosti tvrzení o ve velmi nestandardním a podivném postupu správních orgánů), nepovažuje soud za důvodnou. K rozšíření okruhu kontroly mohlo dojít i bez vyjádření slovenského orgánu. Naopak je logické, pokud k rozšíření okruhu kontroly přistoupil správní orgán prvního stupně poté, co získal na základě laboratorních rozborů konkrétní relevantní podezření na porušení povinnosti řádně deklarovat geografický původ zkoumaného vína, přičemž následné ověření této skutečnosti realizoval v rámci řádně rozšířené kontroly.

Zjišťování geografického původu vína

32. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že v případě žalobce byla prostřednictvím systému ERC-CWS slovenskému styčnému úřadu pro evropskou databanku vín adresována žádost týkající se vzorků s čísly centrální evidence 187486 a 187487. Samotné žádosti adresované správním orgánem prvního stupně do systému ERC-CWS předurčují odpověď na to, z jaké databáze příslušné orgány Slovenské republiky čerpaly údaje pro svoji odpověď. Je totiž zřejmé, že se jedná o databázi Evropského referenčního střediska pro kontrolu v odvětví vína předpokládanou nařízením 2018/273 nařízení Komise (EU) 2018/273 ze dne 11. prosince 2017, nařízením (EU) č. 1308/2013 a prováděcím nařízením (EU) 2018/274.
33. Ke vzorku vína s číslem centrální evidence 187486 se vztahuje protokol o zkoušce D921-71242/18/A01, ze kterého plyne, že zkoušky vína probíhaly od 13. 6. 2018 do 3. 1. 2019. Zároveň ze spisu plyne, že k uvedenému vzorku vína byla vytvořena žádost k European Reference Centre for Control in the Wine Sector (ERC-CWS) pod číslem CZ-SK_181101_4[187486], který se interním označením shoduje s číslem protokolu o zkoušce a v němž bylo odkázáno na analytické výsledky zjištěné Státní zemědělskou a potravinářskou inspekcí, oddělení izotopové analýzy, a to:

Ethanol ve vzorku $\pm U$ (obj. %)	$10,6 \pm 0,2$ obj. %
Cukr(y) $\pm U$ (g/L)	$25,7 \pm 1,3$ g/l (suma glukózy a fruktózy)
$\delta^{18}\text{O}$ voda $\pm U$ (‰ SMOW)	$7,54 \pm 0,61$ ‰
$\delta^{13}\text{C}$ etanol $\pm U$ (‰ PDB)	$-27,21 \pm 0,39$ ‰
(D/H) _I etanol $\pm U$ (ppm)	$104,06 \pm 0,70$ ppm
(D/H) _{II} etanol $\pm U$ (ppm)	$130,39 \pm 1,22$ ppm.
34. Údaje sdělené v rámci žádosti k ERC-CWS odpovídají údajům uvedeným v protokolu o zkoušce D921-71242/18/A01.
35. Ke vzorku vína s číslem centrální evidence 187487 se vztahuje protokol o zkoušce D921-71242/18/A02, ze kterého plyne, že zkoušky vína probíhaly od 13. 6. 2018 do 3. 1. 2019. Zároveň ze spisu plyne, že k uvedenému vzorku vína byla vytvořena žádost k European Reference Centre for Control in the Wine Sector (ERC-CWS) pod číslem CZ-SK_181108_5[187487], který se interním označením shoduje s číslem protokolu o zkoušce a

v němž bylo odkázáno na analytické výsledky zjištěné Státní zemědělskou a potravinářskou inspekcí, oddělení izotopové analýzy, a to:

Ethanol ve vzorku $\pm U$ (obj. %)	$11,0 \pm 0,2$ obj. %
Cukr(y) $\pm U$ (g/L)	$29,4 \pm 1,5$ g/l (suma glukózy a fruktózy)
$\delta^{18}\text{O}$ voda $\pm U$ (‰ SMOW)	$5,95 \pm 0,61$ ‰
$\delta^{13}\text{C}$ etanol $\pm U$ (‰ PDB)	$-27,27 \pm 0,40$ ‰
(D/H) _I etanol $\pm U$ (ppm)	$103,27 \pm 0,70$ ppm
(D/H) _{II} etanol $\pm U$ (ppm)	$129,71 \pm 1,22$ ppm.

36. Údaje sdělené v rámci žádosti k ERC-CWS odpovídají údajům uvedeným v protokolu o zkoušce D921-71242/18/A02.
37. Dále z obsahu správního spisu, a to z rozhodnutí správního orgánu prvního stupně plyne, že
38. „Během laboratorního zkoumání předmětných vzorků označených jako D921-71242/18/A01, resp. D921-71242/18/A02 za účelem zjištění exogenní vody a botanického původu dospěl Odbor zkušební laboratoře SZPI Inspektorátu v Brně k podezření, že předmětná vína nepochází z klimatických podmínek střední Evropy (ČR ani Slovenska). Proto bylo rozhodnuto o rozšíření původně požadovaných rozborů o průkaz geografického původu, dále jen „**geografický původ**“. Rozbor na geografický původ vychází ze stejných hodnot stabilních izotopů kyslíků (parametr delta18O), vodíku (parametr DH1 a DH2) a uhlíku (parametr delta13C) jako rozbor na botanický původ a přídavek vody (exogenní vodu).
39. Vzorek D921-71242/18/A01 byl analyzován na parametr delta18O, který slouží pro vyhodnocení přidané vody, dne 11. 7. 2018. Na parametry DH1 a DH2, které jsou měřeny a vyhodnocovány společně, byl vzorek D921-71242/18/A01 analyzován dne 25. 6. 2018, a na parametr delta 13C, který společně s DH1 slouží pro vyhodnocení botanického původu, dne 23. 6. 2018. Všechny potřebné parametry pro průkaz geografického původu byly naměřeny nejpozději 28. den od odběru vzorku.
40. Vzorek D921-71242/18/A02 byl analyzován na parametr delta18O, který slouží pro vyhodnocení přidané vody dne 11. 7. 2018. Na parametr DH1 a DH2, které jsou měřeny a vyhodnocovány společně, byl vzorek D921-71242/18/A02 analyzován dne 25. 6. 2018, a na parametr delta 13C, který společně s DH1 slouží pro vyhodnocení botanického původu, dne 23. 6. 2018. Všechny potřebné parametry pro průkaz geografického původu byly naměřeny nejpozději 28. den od odběru vzorku.
41. Z naměřených hodnot stabilních izotopů kyslíků (parametr delta18O), vodíku (parametr DH1 a DH2) a uhlíku (parametr delta13C) obou vzorků došel Odbor zkušební laboratoře SZPI Inspektorátu v Brně k podezření, že oba vzorky nepochází z klimatických podmínek střední Evropy (ČR ani Slovenska).
42. Protože provedené izotopové analýzy indikovaly, že vzorky D921-71242/18/A01 a D921-71242/18/A02 jsou podezřelé a mohly by být nevyhovující na geografický původ, byly analýzy pro oba vzorky opakovány. Oba vzorky na parametr delta18O byly opakovaně měřeny dne 2. 8. 2018, na parametry DH1 a DH2 byly měřeny dne 18. 7. 2018 a na parametr delta13C byly měřeny dne 18. 7. 2018. Laboratorní analýzy probíhaly standartním způsobem bez odchylek od

postupu, pro analýzu geografického původu jsou analyzovány stejné parametry jako v případě botanického původu libu a přídavku vody. Rozšíření analýz o analyt geografický původ bylo čistě formálního rázu, kdy naměřená data jsou na parametr geografický původ vyhodnocena jiným druhem statistické analýzy. Opakované analýzy opět ukázaly, že hodnoty stabilních izotopů kyslíků (parametr delta18O), vodíku (parametr DH1 a DH2) a uhlíku (parametr delta13C) obou vzorků jsou podezřelé a neodpovídají geografickému původu střední Evropy (ČR ani Slovensko).“

43. Soud musí konstatovat, že správním spisem listiny prokazující dílčí zjištění správního orgánu prvního stupně neprocházejí, neboť veškeré výsledky jsou shrnuty až v samotném konečném protokolu o zkoušce, a to v případě obou vzorků. V rámci soudního jednání žalovaný objasňoval mechanismus, kterým může správní orgán prvního stupně dospět k předběžným závěrům ohledně geografického původu vína, a to porovnání analytických údajů o izotopech na úrovni ČR a údajů z komerční databáze Eurofins. Zároveň soudu doložil tzv. kovarianční konfidenční elipsy hodnot vín z vinařské oblasti Morava a ze Slovenska pro vína, která jsou předmětem tohoto řízení (označena dle čísla interní evidence 18060027 pro posudek D921-71242/18/A02 a 18060026 pro posudek D921-71242/18/A01). Soud v rámci dokazování grafy uvedených elips provedl jako důkaz.
44. Z uvedených grafů elips dospěl soud k závěru, že správní orgán prvního stupně je schopen formulovat podezření na nesprávnou deklaraci geografického původu vína a v případě obou předmětných vzorků doložil a vysvětlil i způsob vyhodnocení jednotlivých tzv. kovariančních konfidenčních elips, a to konkrétně na v předmětné věci dotčených vzorcích vín.
45. Soud na základě soudního jednání, vyjádření žalovaného a doloženého způsobu hodnocení geografického původu vzorků vín dospěl k závěru, že správní orgán prvního stupně disponoval racionálním důvodem, pro který mohlo dojít k rozšíření předmětu kontroly a zejména pro který se mohl obrátit s žádostí o spolupráci na ERC-CWS.
46. Zároveň soud dospěl ke shodnému závěru jako žalobce, a to, že správním spisem neprocházejí žádné podklady, ze kterých by bylo možné ověřit důvodnost závěru slovenského styčného úřadu pro evropskou databanku vín, nicméně soud tuto skutečnost nepovažuje za důvod pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. K této se otázce vyjádřil zdejší soud v rozsudku ze dne 25. 6. 2020, č. j. 62 A 111/2019-55, ve kterém uvedl: „Podle čl. 39 nařízení 2018/273 nařízení Komise (EU) 2018/273 ze dne 11. prosince 2017 Evropské referenční středisko pro kontrolu v odvětví vína uchovává a aktualizuje databanku analytických údajů o izotopech na úrovni Unie na základě údajů oznámených určenými laboratořemi členských států. Tyto údaje se získávají na základě harmonizované metody izotopového rozboru částic etanolu a vody ve vinařských výrobcích a umožňují příslušné kontroly v průběhu celého uvádění na trh v souladu s analytickými metodami stanovenými podle čl. 80 odst. 5 nařízení (EU) č. 1308/2013 a pravidly a postupy stanovenými v člácích 27, 28 a 29 prováděcího nařízení (EU) 2018/274. Je zřejmé, že prvostupňový správní orgán využil institutu sdělení informací z databanky analytických hodnot dle čl. 28 nařízení Komise (EU) 2018/274 ze dne 11. prosince 2017. Podle části II přílohy III nařízení Komise (EU) 2018/274 ze dne 11. prosince 2017 dopadala na příslušný orgán Slovenské republiky každoroční povinnost odebrat pro účely databanky analytických hodnot vína 15 vzorků. Členské státy Evropské unie

(tu Slovenská republika) a Evropské referenční středisko byly dle čl. 27 nařízení 2018/274 povinny uchovávat informace v databance analytických hodnot (písm. a/) a jednotlivé vzorky byly povinny uchovávat po dobu alespoň tří let od data, kdy byl vzorek odebrán (písm. b/).“

47. K systému spolupráce v rámci ERC-CWS musí soud uvést, že tento není založen na srovnávání *ad hoc* jednotlivých vzorků vín, nýbrž na dlouhodobém budování databanky údajů, které jsou specifické obecně pro vína pocházející z jednotlivých zemí EU. Tomu odpovídá prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/274 ze dne 11. prosince 2017.
48. Podle čl. 27 bod 1. prováděcího nařízení pro účely zřízení databanky analytických hodnot s údaji o izotopech uvedené v článku 39 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2018/273 odeberou pověřené laboratoře členských států vzorky čerstvých hroznů k rozboru i k jejich ošetření a zpracování na víno v souladu s pokyny uvedenými v části I přílohy III tohoto nařízení.
49. Podle čl. 27 bod 2. prováděcího nařízení se vzorky čerstvých hroznů odebírají z vinic, které se nacházejí ve vinařské oblasti s jasně určeným typem půdy, polohou, způsobem vedení révy, odrůdou, věkem a pěstitelskými metodami.
50. Podle čl. 27 bod 3. prováděcího nařízení je počet vzorků odebíraných ročně pro databanku je stanoven v části II přílohy III. Při výběru vzorků se musí přihlížet k zeměpisnému umístění vinic ve členských státech uvedených v části II přílohy III. Každý rok musí být odebráno nejméně 25 % vzorků ze stejných pozemků jako v předchozím roce.
51. Podle čl. 28 bod 1. prováděcího nařízení jsou informace obsažené v analytické databance s údaji o izotopech na požádání zpřístupňovány laboratořím pověřeným členskými státy.
52. Podle části II přílohy III prováděcího nařízení je Česká republika povinna každoročně pro databanku analytických hodnot odebrat 20 vzorků a Slovensko 15.
53. Z části IV přílohy III prováděcího nařízení bod B. Metodiky a výsledky bod 3. Rozbor destilátu plyne, že mezi sledované parametry patří (3.1.) Obsah alkoholu v destilátu % (m/m), dále (4.) Výsledek izotopické korelace deuteria a vodíku v ethanolu získaný měřením prostřednictvím NMR (4.1.) $(D/H)I = \text{ppm}$ a (4.2.) $(D/H)II = \text{ppm}$ a (6.) Výsledek korelace izotopů $^{18}\text{O}/^{16}\text{O}$ ve víně $\square 18\text{O} [\text{‰}] = \text{‰ V. SMOW} - \text{SLAP}$, (7.) Výsledek korelace izotopů $^{18}\text{O}/^{16}\text{O}$ v moštu (je-li relevantní) $\square 18\text{O} [\text{‰}] = \text{‰ V. SMOW} - \text{SLAP}$. (8.) Výsledek korelace izotopů $^{13}\text{C}/^{12}\text{C}$ v ethanolu vinného původu $\square 13\text{C} [\text{‰}] = \text{‰ V-PDB}$.
54. Z uvedeného plyne, že evropská databanka vín shromažďuje údaje relevantní pro určení geografického původu vína na základě vzorků poskytnutých způsobem, který určují evropská nařízení, přičemž na základě těchto údajů lze určit zemi původu vína. Zároveň je patrné, že dotaz, který směřoval od správního orgánu prvního stupně k ERC-CWS se opíral o údaje, které jsou v rámci systému evropské spolupráce získávány a které jsou vyhodnocovány jako relevantní pro určení geografického původu vína. Dále z evropských nařízení jednoznačně plyne i způsob srovnávání, tj. porovnávání vzorků na základě dlouhodobě budované databáze vín, přičemž jednotlivé vzorky, na jejichž základě následně

dojde k vyhodnocení geografického původu vína, jsou odebírány, analyzovány, reportovány a evidovány na základě předpisů práva ES.

55. Soud v tomto směru nepovažoval za nutné v rámci dokazování ověřovat tvrzení žalobce, že poměr izotopů se může lišit v různých látkách, z různých odrůd, v závislosti na druhu, regionu, roku nebo zavlažování. Předně je třeba konstatovat, že se v žádném případě nejedná o skutečnost obecně známou v tom smyslu, že by ji nebylo třeba dokazovat, a bylo na žalobci, aby tuto skutečnost sám aktivně doložil, pokud ji považoval za relevantní. S ohledem na shora uvedené a s ohledem na charakter evropské databáze má soud za prokázané, že sledované údaje podstatné pro určení geografického původu vína jsou shromažďovány napříč slovenskými oblastmi a odrůdami a směřují k určení obecných vlastností slovenských vín. Není proto pro věc relevantní odrůda, druh, region, rok ani zavlažování, jak tvrdí žalobce.
56. Ve shodě se senátem 62A dospěl soud i v tomto případě k závěru, že systém vzájemného sdílení informací v rámci kontroly vinařského odvětví je založen na principu vzájemné důvěry v poskytnuté informace, jak je patrné kupříkladu z čl. 44 (průkaznost) nařízení 2018/273. Zároveň jsou poskytovány pouze informace v nezbytném rozsahu, jak je patrné z čl. 27 odst. 7 písm. c) a čl. 28 odst. 3. Samotné sdělení příslušného správního orgánu jiného členského státu Evropské unie či Evropského referenčního střediska o shodě s referenčními údaji dostupnými v databázi proto podle zdejšího soudu postačuje k závěru o absenci shody s referenčními analytickými údaji v databázi, nejsou-li v dané věci dány důvodné pochybnosti o správnosti těchto závěrů.
57. Podle názoru soudu nejsou dány důvodné pochybnosti o správnosti závěrů slovenských orgánů, resp. ERC-CWS. Pokud se jedná o aktuálnost databáze v dotčeném období, tak soud zjistil, že prvostupňový správní orgán se obrátil na ERC-CWS se žádostí v říjnu roku 2018, a je proto zřejmé, že příslušný slovenský úřad disponoval referenčními údaji ze vzorků pro rok 2017. V případě vína, jehož geografický původ je posuzován v této věci, se jednalo o víno prodávané na území ČR od listopadu 2017 do října 2018, přičemž se jednalo pouze o dvě šarže. Je-li území Slovenské republiky rozčleněno pouze na 6 vinařských oblastí (Malokarpatská vinařská oblast, Jihoslovenská vinařská oblast, Nitrianská vinařská oblast, Středoslovenská vinařská oblast, Východoslovenská vinařská oblast a Vinařská oblast Tokaj) a zároveň je-li v rámci Slovenské republiky každoročně odebíráno celkem 15 referenčních vzorků z různých míst, nejsou dány žádné reálné pochybnosti o tom, že v databázi referenčních vzorků (databanky analytických hodnot) byla zahrnuta také Malokarpatská oblast.
58. Dále je třeba zohlednit, že závěry slovenských orgánů, resp. ERC-CWS odpovídají předběžným zjištěním správního orgánu prvního stupně, jak popsal mechanismus hodnocení vzorků vín žalovaný u soudního jednání.
59. Nelze ani odhlédnout od toho, že žalobce nepřistoupil k zajištění vlastního rozboru duplikátního vzorku vína a ani ve správním řízení, ani v řízení před zdejším soudem nepředestřel žádnou konkrétní argumentaci v tom směru, že (a proč) se skutečně jednalo o víno slovenského původu. Z argumentace žalobce nevyplývalo žádné racionální zdůvodnění, proč nepřistoupil k zajištění vlastního rozboru duplikátního vzorku vína

60. Žalovaná tak nepochybila, jestliže vycházela pouze ze sdělení příslušného správního orgánu členského státu Evropské unie (Slovenské republiky). Na základě hodnot zjištěných laboratorním rozbořem po konzultaci s příslušným správním orgánem Slovenské republiky prostřednictvím Evropského referenčního střediska lze tedy oprávněně dospět k závěru, že víno deklarované žalobcem jako pocházející ze Slovenska pochází z jiného státu.

K odpovědnosti žalobce a uložené pokutě

61. V úvodu bodu VI. uvedl žalobce skutečnosti, které směřovaly proti argumentaci žalovaného na str. 15 a 16, kde se žalovaný zabýval bodem III. odvolání, v němž žalobce brojil proti způsobu provedení testování vín a proti postupu správního orgánu prvního stupně v deliktním řízení a uváděl, proč nenechal realizovat revizní znalecký posudek v důsledku délky posuzování před správním orgánem prvního stupně. Tvrzení žalobce v uvedené části žalobního bodu jsou obecně pravdivé jak co do tvrzení ohledně objektivní odpovědnosti žalobce, tak i ohledně povinností správního orgánu při prokazování naplnění znaků skutkové podstaty deliktu a při odůvodňování rozhodnutí. Lze jistě souhlasit se žalobcem, že naplnění znaků skutkové podstaty má být odůvodněno v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.
62. Zároveň soud opakuje, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a rozhodnutí odvolacího orgánu spolu tvoří jeden celek a že je povinností odvolacího orgánu reagovat na odvolací námitky. Institut nepřezkoumatelnosti přitom nelze rozšiřovat a vztahovat jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námítky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, i když výslovně nereaguje na všechny myslitelné aspekty odvolacích námitek. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela reagovat (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45).
63. V nyní projednávané věci se žalobce v bodu III. odvolání detailněji vyjadřoval pouze k možnosti revizního posudku, přičemž žalovaný k tomu uvedl, že sám žalobce oznámil, že revizní znalecký posudek nezadá. Soud k tomu konstatuje, že v odvolání žalobce neuvedl žádné odborné vyjádření, o které by opřel svůj argument, že délka testování před správním orgánem prvního stupně mu znemožnila zpracování revizního posudku. Tvrzení žalobce v odvolání je tak pouhou spekulací a žalovaný na ni reagoval zcela adekvátně.
64. Z úvodní části bodu VI. žaloby neshledal soud žádné tvrzení o porušení jeho práv, tudíž tuto část žaloby neshledal jako důvod pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.
65. V další části bodu VI. žaloby brojil žalobce proti tomu, že mělo být v jeho případě přihlédnuto k tomu, že v právních vztazích se svým dodavatelem jednal v dobré víře, neboť neměl důvod na základě svých předchozích zkušeností tomuto dodavateli nedůvěřovat a pochybnosti o něm nevyplývaly ani z veřejných zdrojů.
66. Z rozhodnutí správního orgánu prvního stupně plyne, že: „*Při hodnocení způsobu spáchání přestupku byla ve prospěch obviněného hodnocena skutečnost, že nebyl výrobcem nevýhovujících*

vín, vína pouze nakoupil a dále uváděl na trh. Dále bylo ve prospěch obviněného hodnoceno, že se jednalo o vady skryté, zjistitelné pouze laboratorním rozbořem.“ Podle názoru soudu uvedené hodnocení odpovídá tomu, že ve prospěch žalobce bylo hodnoceno jeho chování v rámci podnikatelských vztahů. Chování se v souladu s principem dobré víry v obchodních vztazích je základním předpokladem soukromoprávních vztahů. Za odraz řádného chování v soukromoprávních vztazích je třeba hodnotit to, že jako polehčující okolnost vzaly správní orgány to, že žalobce nebyl výrobcem vín, ale pouze článkem dodavatelsko-odběratelského řetězce, a to, že se v případě nevyhovujícího geografického původu jedná o vadu skrytou.

67. To nicméně nevyvíňuje žalobce, který je za delikt, jak sám správně uvedl, objektivně odpovědný, přičemž pokud mu vznikla škoda v důsledku jednání jiného subjektu v rámci soukromoprávních vztahů, nic mu nebrání bránit se proti vzniklé škodě soukromoprávními prostředky.
68. Soud tak má za to, že ani tato námitka není důvodná.

V. Shrnutí a náklady řízení

69. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnout.
70. Výroky o nákladech řízení mají oporu v § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 8. prosince 2021

JUDr. Jaroslava Skoumalová
předsedkyně senátu

